

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

III. (XIX.) ÉVFOLYAM, 36. SZÁM 2008. SZEPTEMBER 11.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

EZT AKARJÁTOK?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ALKOTÓ POLGÁRMESTER

A múlt héten Mórahalmon jártam, Csongrád megyében. Ebben a hatezres városban 1994 óta ugyanaz a polgármester. Nógrádi Zoltán 25 évesen, még kisgazda-színekben lett a város első polgára. Gyorsan összeveszett Torgyán Józseffel, ami persze nem csoda. Én is összevesztem volna. A polgármester belépett a Fideszbe, és azóta is ott van. De nem ez a lényeg! MSZP-politikus is lehetne becsületes, alkotó ember, bár az ő köreikben ez manapság egyre nehezebb.

Tudod, az az érdekes, hogy ez az ember értéket teremt. Képzeld el: a kapitalizmus huszadik évében azt mondja, hogy nem adják el a városi fürdőkomplexumot, nem adják el a Mórakert Szövetkezetet, mert igenis kell a köztulajdon. A köz attól köz, hogy az a köz érdekét szolgálja. A polgármester úr törődik azzal, hogy az utcák tiszták és virágosak legyenek. Ausztriában ez természetes, nálunk még ritkaság. Fontos neki, hogy az itt élők magyar paradicsomot egyenek, amely ugyan már ugyanolyan kerek, mint az EU-szabvány, de mégiscsak magyar földben, magyar magból kelt ki, s nem valamilyen „made in EU” termék.

Képzeld el! Még az is fontos neki, hogy az emberek jól érezzék magukat. Mit ne mondjak: a mai politikai hatalom méltó módon el is ismeri az alkotó munkát. Nyilván ennek a megkülönböztetett figyelemnek köszönhető, hogy az állami ellenőrző szervek mindennapos vendégek a városban.

KIK FOJTJÁK MEG A MAGYAR GAZDASÁGOT?

Többször elmondtam már, hogy a multik megfojtanak bennünket. Mórahalmon van az ország legelső és máig legnagyobb élelmiszerértékesítő szövetkezete. Csongrádból és a környékről összevásárolják a paradicsomot, a paprikát, az őszibarackot, és sok minden mást. Szépen becsomagolják, és közösen értékesítik. Mi ebben a rossz? Magyar termelőkkel termeltetnek, magyar termékeknek piacot biztosítanak, egy csomó magyar embernek munkát adnak. A szövetkezet mégis csődbe kerülhet. Gondold el! 8 milliárd forint árbevétel mellett 800 millió forintot költ csak arra, hogy a külföldi bevásárlóközpontoknak „polcpénzt” fizessen. E nélkül a multi be sem engedi őket a bevásárlóközpontba.

Ki a felelős? Végeredményben a multi, hiszen ő szabja ki a polcpénzt. De hát a farkastól nem lehet azt várni, hogy báránytermészete legyen. Ki engedte ide a multikat? Természetesen a magyar kormány, adott esetben Horn Gyula régen elfelejtett kormánya volt az, amely a magyar kereskedelemre ráengedte őket. Természetesen felelős a mostani is, amely meg folytatja.

A szlovák kormány sem tudja teljes mértékben megvédeni a multiktól a saját kereskedőt, de legalább próbálkozik. Törvényt hoztak arról, hogy mennyi lehet a polcpénz. A bolgár kormány sem kevésbé kapitalista, mint a magyar, de ők meg

arról hoztak törvényt, hogy a bevásárlóközpontokban minden kiló külföldi árura ugyanannyi hazai árunak is kell jutni. A fókaszír biztosan kivétel, mert Bulgáriára nem a fókatenyésztés a jellemző. Nálunk se híre, se hamva ilyen törvényeknek.

MORVAI – THÜRMER VITA

Nem tudtam, hogy haza merjek-e menni a TV2 múlt heti Morvai-Thürmer vitája után. Mit szól az asszony? Mégiscsak egy csinos hölgygel mosolyogtunk egymásra a TV-reklám által rövidre szabdalt időben.

Nagyobb kínban volt azonban a TV2 műsorvezetője, aki közös vitára hozta össze Morvai Krisztinát és szerénységemet. Azt kellett volna bizonyítania, hogy a Jobbik és a Munkáspárt egymásnak esett Szegeden amiatt, hogy a Csongrád megyei közgyűlés elnöke (aki mellel Fideszes, de lehetne MSZP-s is) fogadott engem. A vita nehezen ment, ugyan is nem estünk egymásnak.

Szegeden az történt, hogy a Jobbik a Fidesztől akar szavazatokat elvenni, ezért támadja a Fideszt. Ez ilyen egyszerű, s egyébként is kettejük magánügye. A TV2-ben azt gondolták, hogy egyúttal a Munkáspártra is csapnak egyet, hiszen milyen dolog az, hogy a Jobbik és a Munkáspárt egymás mellett ül. Azt speciel nem tudom, hogy milyen érzés a Jobbik mellett ülni, de Morvai Krisztina mellett ülni kellemes érzés. Ez utóbbi megjegyzést kérném nem továbbadni Baló György úrnak (MTV1), aki az Internetes Wikipedia szerint is történetesen Krisztina asszony férje. Ugye, sose lehet tudni.

A TV2-csapat kedvét azért sikerült egy kicsit elrontani. Mindketten megmondtuk, hogy per pillanat a fő ellentét nem a Munkáspárt és a Jobbik között van. A fő ellentét a tömegek nyomora és a gazdagok pimasz gazdagsága, a nemzet védelme és elárulása, röviden a Gyurcsány-kormány és a magyar társadalom nagyobbik része között van.

ISMERI AZ EMBEREK GONDJAIT

BESZÉLGETÉS BENYOVSZKY GÁBORRAL, A XI. KERÜLET KB-MEGBÍZOTTJÁVAL

A mozgalomban mindig az egymás segítése, a gyengébbek felkarolása, a közösen végzett munka nagyobb eredményessége érdekelt – mondja a Munkáspárt újbudai KB-megbízottja. Benyovszky Gábor szerint, ha Magyarország polgárai képesek lesznek az összefogásra, az ország felemelkedik.

– *Mi hozott a mozgalomba?*

– 1960-tól úttörő voltam, 1963-tól KISZ-tag, 1966-tól az Ifjú Gárda tagja, 1971-től az MSZMP tagja. Engem a mozgalomban mindig az egymás segítése, a gyengébbek felkarolása, a közösen végzett munka nagyobb eredményessége érdekelt. Ezek a célok manapság háttérbe szorulnak, de ennek ellenére bizakodó vagyok, mert a mi mozgalmunk képe azért mást mutat. Rendkívül fontos az ifjú nemzedékkel való együttműködés, és munkájuk támogatása. 1989-ben részt vettem a párt újjászervezésében, és ma is itt vagyok, természetesen, amit tennem kell az emberek érdekében. Legutóbb Gyöngyösön a fiatalokkal gyűjtöttem aláírást a környezet-szennyező indiai gumigyár felépítése ellen. Szeretem a természetet, a tiszta környezetet. Az a véleményem, hogy józan ész és a szakmai megalapozottság nélkül semmibe nem szabad belevágni.

– *A számítógépek, telefonok, rádiók közel állnak a szívvedhez...*

– Amikor én a számítástechnikával kapcsolatba kerültem, ez az ágazat az óriási HP számítógépet, lyukkártya- és lyukszalag olvasót jelentette. Amikor a főiskola után elhelyezkedtem, 6 hónapig minden voltam! Gyártó, javító, bemérő. A számítástechnika számomra munka és hobby egyaránt – életforma. Az önmegvalósítás és az emberek segítése egyaránt. Van három gyerekem és unokáim. Ma velük igyekszem megismertetni a számítógép értékét és használhatóságát, persze játék és DVD-lejátszás nélkül.

– *Ezek után marad még szabadidőd?*

– A Budapesti Rádióamatőr Szövetség elnöke vagyok, magnetofon-gyűjtő, műszer- és készülékjavítással foglalkozom, imádom fotózni, és szeretem a sportot, na

Benyovszky Gábor

1949-ben született Budapesten. A Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola elvégzése után a Híradástechnika Szövetkezet fejlesztője lett. Munkás-örként is felhasználta műszaki ismereteit a párt érdekében, s ma sem kíméli magát, ha a pártért tenni kell. Fényképez, számítógépet javít, cikket ír, oktat – segít mindig és mindenhol. Aktívan dolgozik, a Híradástechnika-Telecommunications Kft. igazgatója.

és nem utolsó sorban pártmunkával foglalkozom. Mikor időm engedi, sokat vitorlázom. Vitorlás sportoktató is vagyok. Rendszeresen írok cikkeket turizmussal, vízisportokkal kapcsolatban különböző folyóiratokba és az internetes sajtóba.

– *Mi a véleményed a jelenlegi politikai helyzetről?*

– Meggyőződésem, ha Magyarország polgárai képesek lesznek – a ma hiányzó – összefogásra, az ország felemelkedik. Más esély nincsen. Meg kell szabadulni a kishitűségtől, és előre kell nézni. Már a harmadik évtizede lakom Újbudán, isme-

rem az emberek gondjait, és segíteni szeretnék, ezért vállaltam eddig is, és vállaltam ezután is a képviselőjelöltséget. Szeretném, ha minden magyar ember élvezné a technikai és társadalmi fejlődés eredményeit.

– *Miket olvastál az elmúlt időszakban?*

– Sok mindent. Szakirodalmat és a számos hobbi-mmal kapcsolatos írást. Szerettem az új dolgokat, ezért folyamatosan olvasok.

– *Mi a legfontosabb érték az életedben?*

– Az emberek segítése, és életük gondtalan-tá tétele, az értelmes, tartalmas élet. ■

PIACI KALANDOZÁS ÓBUDÁN ÉS BÉKÁSMEGYEREN

Nincs mitől tartani, az emberek szívesen fogadnak bennünket! – sóhajtott fel megkönnyebbülten Mészáros György, az óbudai régió elnöke, amikor látta, hogy Thürmer Gyulát érdeklődéssel és jó hangulatban fogadták az óbudai piacon, ahol Zádor Péter vezető felügyelő kalauzolta a kis csapatot. Legközelebb is eljövünk! – jegyezte meg a pártelnök viccelődve.

Az egyik helyen sült kolbásszal vártak, a másikon pogácsával, már ebédelni sem kell! Az igazi piaci erőpróba azonban délután, a békásmegyeri piacon volt, ahol a munkáspártiak lelkes közössége jó harminc fok melegben árulta a Balszemmellel harmadik kötetét, s sikerrel. Mintegy tízezer forint bevétel volt, az erkölcsi haszonról nem is beszélve. Néhány kedves

árusasszony meg is sajnálta a kánikulában erőlködő munkáspárti csapatot, és hideg házi tejjel vendégelték meg őket.

Thürmer Gyula látogatást tett Bús Balázs polgármesternél. Kölesönösen megállapították, hogy igény és lehetőség is van arra, hogy a Munkáspárt ismét aktívan bekapcsolódjon a helyi politikai életbe. A pártelnök programjába belefért egy-egy udvariassági látogatás is az óbudai és a békásmegyeri plébániákra. Kiss Imrét, Óbuda egykori kommunista tanácselnökét itt, egyházi körökben is mind a mai napig tisztelik.

A békásmegyeri művelődési központ igazgatója arról számolt be, hogy számos tömegrendezvényt tartanak, fesztiválokat, bornapokat, könyvbemutatókat. A Munkáspárt ezekbe is bekapcsolódhatna. Ez utóbbi már a nap értékelésénél hangzott el, ahol összegzésként megállapították: nincs olyan szegmense a hazai társadalmi életnek, ahol ne lenne helye a pártmunkának. ■

Kommunista bolt Piliscsabán

Fogarasi Zsuzsanna budapesti alelnök és Szabó Tamás frontelnök Göntzöl Gábor vendégei voltak egyik hét végén a piliscsabai párhelyiségben. Vörös selyemzászló a falon, munkáspárti embléma és Kádár-portré díszíti a kellemes hangulatú tüzletet. Természetesen ki van téve Thürmer Gyula Balszemmellel című kötete és A Szabadság. Talán ez az egyetlen bolt Magyarországon, ahová marxista olvasnivalóért is betérhet a vásárló, és két lépésre van a párhelyiség, ahol taggá válhat. A munkáspártiak a tízedik tagkönyvvel érkeztek a nem régen alakult szervezethez, mivel vasárnap ünnepélyes tagfelvételt tartanak a helyiek. Az itteni párttagok zöme az ifjú nemzedékhez tartozik. Aktívak, dinamikusak, tetterre készek, harcos lelkületűek.

A piliscsabai vezető asztalán jegyzetek hevernek, különböző ötletek, gondolatok, pártépítést, propagandát tartalmazó írásos anyagok. Gondolatok a jövőről, a jelenről, hiszen a pártépítéshez és a választásokhoz érthető, igaz szavakra, megvalósítható elképzelésekre van szükség. Mit akar a Munkáspárt? Mit tesz ma a párt a dolgozó emberekért, a hajléktalanokért, a kítaszítottakért, a vállalkozókért, az egészségügyért és mindazért, ami húsba vág, fáj és holnap már késő szóvá tenni, cselekedni érte.

Kell egy szórólap – mondta a piliscsabai vezető – amit bárkinek a kezébe adhatunk. Tragikus, hogy sok ember, aki ugyanúgy gondolkozik, mint mi, nem is hallott a párttól. Nem, mert a liberális média hallgat létezésünkről. Rendezvényeinket gyakran meg sem említik, annak ellenére, hogy értesítjük őket. Nekünk kell odamenni az emberekhez, és kezükbe adni a szórólapot, az újságot, a könyvet. Itt, a boltban bármit megkaphat az érdeklődő. A jó tájékoztatókat, ami nem csak ígéret, hanem valóság.

ENGEDJÜK KI A KÉZIFÉKET!

Salgótarján, Nógrád megye közel áll a szívemhez. A Munkáspárt, a munkásmozgalom számos hagyománya köt bennünket ide – hangsúlyozta Thürmer Gyula a múlt heti nógrádi látogatása során. Nógrádban mindig erős volt a párt. Az elmúlt évek eseményei itt sem múltak el nyomtalanul, de van lehetőségünk erősíteni. E gondolatok jegyében került sor a helyi programra, melynek sikeréért a szervezők sokat tettek.

A Borbély Lajos Szakmunkásképző és Szakközépiskola meglátogatása jó ötlet volt. Akárhogyan is nézzük, itt képzik a jövő magyar munkásainak egy részét. Csank Csaba igazgató nem titkolta a nehézségeket. A mai helyzetben nem lehet pontosan tudni, hogy milyen szakmákra van szükség. Ráadásul az ide jövő multik nem igényelnek szakmunkásokat, csak betanított munkásokat. Kevés a pénz. Egyebek között az iskolai sportra sincs pénz. Ráadásul a gyerekek többsége nem hozza magával a sport szeretetét. Az iskolában jóleső érzés volt látni, hogy a diákok jó viszonyban vannak Tóth Lászlóval, a Központi Bizottság tagjával, a Baloldali Front helyi szervezőjével, aki kerétként dolgozik itt.

Thürmer Gyula találkozott dr. Sztrémi Melindával, Salgótarján polgármesterével, és Becsó Zsolttal, a megyei közgyűlés elnökével. Mindketten megerősítették, hogy a Munkáspártnak mély gyökerei vannak a térségben, számítanak a párt aktív részvételére a helyi politikában. Tennivaló pedig van bőven. 21 százalékos a munkanélküliség. A jelenlegi kormánypolitika hátráltatja a magyar beruházásokat, a multik pedig ide nem jönnek. Sokak immáron visszafordíthatatlanul elszegényedtek.

DR. SZTRÉMI MELINDA SZABÓ LÁSZLÓNÉVAL ES THÜRMER GYULÁVAL

A kultúra és az idegenforgalom fejlesztéséről is szó esett a salgótarjáni múzeum meglátogatásakor. A térség ezernyi lehetőséggel rendelkezik. Szlovákiában, Ausztriában fele ennyi érték köré felépítettek egy idegenforgalmi ipart. Nógrádban és általában Magyarországon alig megy előre valami.

A pártelnök találkozott a párt helyi tagjaival is. Biztatta őket, hogy segítsék a helyi vezetők, Szabó Lászlóné megyei, Nagy Attila városi elnök, Csank Péter,

Tóth László elnökségi tagok munkáját. Kérte a Nógrád megyei kommunistákat, hogy jóval nagyobb számban fizessenek elő A Szabadságra, vásárolják meg és terjesszék a Balszemmel című könyvet. Haladunk, mondta Thürmer Gyula, de egy kicsit az az ember érzése, mintha olyan autóval menne, amelyiknek be van húzva a kéziféke. Sokkal többre vagyunk képesek. Engedjük ki a kéziféket, dolgozzunk többet és jobban, használjuk ki a Munkáspárt történelmi lehetőségét!

BÁNYÁSZNAP TATABÁNYÁN

A Munkáspárt Komárom-Esztergom megyei szervezete új lépésre szánta el magát. Ha nem csinálunk semmit, biztosan nem leszünk erősebbek, akkor legalább próbáljuk meg! – mondta Tóth István megyei elnök. A szót tett követte, és az idén önálló sátorral vettek részt a bányásznap ünnepségen. Meghívták Thürmer Gyula pártelnököt is. Tatabányán sokan meglepődtek a Munkáspárt elnökének jelenlétén. A többség morajlásából érezhető volt, hogy nem ellenzik, sőt természetesnek tartják.

Ezen a napon nagyon sokan jönnek össze Tatabánya lakosai közül. A mostani gázárakat látva, kár volt szétverni a magyar szénbányászatot – mondja az egyik nyugdíjas bányász. A bányászoktól félték ezek – teszi hozzá a másik. Tatabányán erős az MSZP, és a bányászszakszervezet is a szocialistákkal rokonszenvezik, így nem kevesen védik az MSZP-kormányt. A többiek sem tudnák jobban csinálni – hangzik az ismert érv. Az egyik asszony körömszakadtáig védi az MSZP helyi ötletét egy szeméttető felépítésére. Hagyjál már, mondja egy asszony, jöttek mindenféle hülyeséggel, közben 70 ezerből kellene megélni. Hol éltek ti? Az MSZP-t támogatók tábora érezhetően elhalkul. Igen, ezzel szemben nem lehet Gyúresányt védeni, s már ők se nagyon akarják.

ANGYALKÁS INTOLERANCIA

Meghívót kaptunk a MEASZ 2008. szeptember 1-i rendezvényére. Hanti Vilmos elnök úr tudtával vittünk egy tucat vörös zászlót. A MEASZ a Veterán Világszövetség és az Antifasiszta Világszövetség tagja, legalábbis ez áll a meghívón.

1945-ben nem éltem, de szüleimtől és nagyszüleimtől azt tanultam, hogy a náciizmus-fasiszta-hungarizmus vörös zászlók alatt győzték le a szovjet csapatok és a velük szövetséges erők, a partizánok és más jóakarató emberek. Hálás vagyok nekik, hogy éltek! A vörös csillagot viselő szovjet katonának, a partizánoknak, az illegálisban küzdő kommunistának. Számomra a vörös zászló a munkásszolidaritás, a felszabadulás, az ember zászlaja. Úgy tudom, hogy a vörös baka nem csak a kommunistákat szabadította fel, hanem egész országokat. Nem utolsó sorban a megsemmisítő táborokban halára szánt zsidókat, cigányokat és másokat. Gondolom, sokan tudják ezt. Sokan, de nem mindenki!

Néhányan a rendezvény résztvevői közül megjegyzést tettek a lobogónkra. Rendben van, elmondták a véleményüket. Mi, kommunisták udvariasan meghallgattuk. Abban a bizonyos gyerekszobában megtanították nekünk, hogyan viselkedjünk vendégként, és hogyan vendéglátóként, s azt is, hogy mikor milyen ruhát illik felvenni. Természetesnek vettük, hogy antifasiszta rendezvényen illik vörös zászlót lobogtatni. Franciaországban, Németországban, Spanyolországban nem szokás kiutálni a kommunistákat jobb helyekről. Na persze! Mi itt viselkedjünk – ez USA-gyarmat, nem civilizált Nyugat. Tessék különbséget tenni!

Marton László „közéleti személy” figyelemzetett bennünket beszédében, hogy lehetnének annyira intelligensek, hogy ne sértegenszünk itt a sebzett lelkű embereket vörös színünkkel.

Közéleti, független, meg ki tudja, milyen, szóval nem pártpolitikus. Nem is tudtam, hogy Vitányi Iván sem tagja már az MSZP-nek. Nem tudom, mikor léphetett ki. Schiffer alpolgármester úr is kilépett a pártjából erre a napra. Ott ugyanis az előzetes tájékoztatás szerint egyetlen pártpolitikus sem szólalhatott fel. Nem bizony! Rájöttem, hogy elég trehány módon van frissítve az MSZP honlapja, ha ott szerepel a fent említett közéleti személy... Csak azért írom meg, mert mi nem szólalhattunk fel, párttagságunkra való tekintettel.

Egyesek szegény vörös katonát is elküldték volna a fenébe, ha eljött volna. Semmi keresnivalója a vérbeli antifasiszták megemlékezésén. Neki még vörös csillaga is van, nem beszélve a sarlóról a kalapáccsal. De sértő! Pfuj! Úriembernek nem való.

Mit szólnának az angyalkommandó kórhú szárnyakba öltözött erőszakellenesei, akikre nem tettem megjegyzést, pedig nem tesznek. Már csak azért sem, mert Magyarország nem az angyaloké! A katolikus hívőknek is lehet ehhez hozzáfűznievalójuk. Sejttem, hogy mi, és egyetértek velük. Másrészről pedig nem kizárólag nőket, homoszexuálisokat és színes bőrűeket ér atrocitás. Erőszak áldozata lehet egy teljesen egészséges magyar férfi is. Rá miért nem gondol senki? Érte nem röpöködnék ízléstelen angyalkák, vele nem akarnak összefogni. Az erőszak csúnya dolog, meg az intolerancia is.

De hagyjuk! A jelenlévők többségét nem zavartuk. Nekik nincsenek sebeik, amiket felpiszkálhattunk volna a vörös selyemmel. Lehet, hogy azért, mert nem „közéleti személyek”? Egyet megtanultunk! A vörösök sértenek egyes, magukat antifasisztának becéző személyeket. Hanti Vilmos, a MEASZ elnöke szabadkozott a töntértek miatt, és elmondta Vajda János alelnöknek, hogy ez nem a MEASZ hivatalos véleménye.

FOGARASI ZSUZSANNA

CSONGRÁDTÓL SOKAT VÁRUNK

Csongrád megyében sok feladat vár a Munkáspártra. Az elmúlt években meggyengültek a szervezetek. Szegeden alig hallani a Munkáspárt hangját, noha az emberek igénylik a párt jelenlétét. Szentesen alig néhány idős elvtárs alkotja a helyi szervezetet. Makón jobb a helyzet, az itteniek a párt minden akciójából aktívan kiveszik a részüket. Hódmezővásárhelyen a semmiből kell új csapatot toborozni. Csongrád városában is sokan ismerik a pártot, lenne mire építeni. Az elmúlt két évben sok újjal megpróbálkoztak a Csongrád megyeiek. Zsiga Tamás személyében új, ereje teljében lévő elnöke van a megyének. Szegeden hagyományossá vált március 15. megünneplése.

Nagyobb ütemre kell kapcsolnunk. Meg kell erősíteni a KB-képviselőinket – mondta Thürmer Gyula a heti szegedi látogatásán. Az elnök – Zsiga Tamás megyei elnök és Nagyvári László KB-tag

kíséretében – felkereste Magyar Annát, a megyei közgyűlés Fideszes elnökét. A délután Mórahalom városában zajlott, ahol a munkáspárti csapatot Nógrádi Zoltán Fideszes polgármester kalauzolta.

A nap fontos eseménye volt a sajtótájékoztató, amelyen ezúttal szép számban vettek részt újságírók. Mindenki arra volt kíváncsi, hogy a Munkáspárt köt-e szövetséget a Fidesszel. Thürmer Gyula elmondta, hogy a Munkáspárt nem köt szövetséget sem a Fidesszel, sem az MSZP-vel. Ez a párt kongresszusi döntése. De politikánk része az is, hogy építjük a kapcsolatokat mindenkivel, aki kész tenni az ország sorsának javításáért. Fontosnak tartjuk, hogy szervezetek aktív részesei legyenek a helyi politikának. Ez pedig csak úgy megy, ha a helyi politika szereplőit személyesen ismerjük. Thürmer Gyula emlékeztetett arra, hogy ez év márciusában már találkozott Botka Lászlóval, Szeged MSZP-s polgármesterével is.

A Móra Ferenc Múzeum is bekerült a programba, s szerencsésen. A Munkáspárt kis csapatát szívesen fogadták a most megnyílt Biblia-történeti kiállításon. Bizony, politikusok nem nagyon járnak ide – mondták el többen is. A Munkáspárt védelmezi a magyar kultúra értékeit, és becsüli azokat, akik tesznek érte – jegyezte meg az elnök. ■

EBBEN A PÁRTBAN NEM LEHET UNATKOZNI

Kati a 9-es régió „pénzügyminisztere”, pontosságához órát lehet igazítani. A Ferenfvárosban lakik 1964 óta. Hatvan éve hithű kommunista.

– Hogyan kerültél a mozgalomba?

– 1948-ban kerültem a Lőrinci Téglagyárba. Néhány hónap múlva szakszervezeti ifjúsági titkár lettem, 1948. decemberében pedig tagjelölt – akkor 3 év volt a tagjelöltség időtartama. 1951. április 4-én kaptam meg a párttagsági könyvem. Azóta folyamatosan párttag vagyok. Voltam alapszervezeti titkár, agitációs-propaganda titkár és sok más. 1955-ben a Csepeli Csögyárból felkerültem munkatársnak a csögyári pártbizottságba, ahol nagyon sokat tanultam.

– 1956-ban fiatal pártmunkás voltál...

– Az ellenforradalom alatt végig a mozgalomban maradtam, eszembe sem jutott „átállni”. 1956. decemberig befizettem a tagdíjat. 1957-ben, összevont taggyűlésen megerősítették a tagságom. Volt egy döbbenetes élményem... Akkor sajnos elég gyakran történtek hasonló dolgok. Egy 14 év körüli „forradalmár” azt kérdezte: „Mit szólnál, ha beléd lőnék?” „Próbáld meg öcsém!” – válaszoltam. Végül nem lőtt belém. Nagyon megszeppent.

– A szocializmus éveiben kaptál segítséget a párttól?

– Természetesen. Akkoriban kinyíltak a lehetőségek a fiatalok előtt. A párt segítségével tanultam 3 évet a Műegyetemen.

Igaz, meló mellett, de ingyen. Közgazdász-üzemmérnökként végeztem. 1964-től a Csepel Művek pártbizottságán voltam politikai munkatárs. 1970-től 1989-ig a felvételi irodán voltam vezető.

– A rendszerváltás hogyan érintett?

– 1989-ben az MSZMP-kongresszusról érkezett egy fiatal TMK-lakatos és röhögve mesélte, hogy kivették a párt nevéből a MUNKÁST. Ezt mondta egy munkás. Eldöntöttem, hogy én ennek a pártnak nem leszek a tagja – az MSZP-ről van szó. Megkerestem az elvtársaim. Elkezdtük szervezni a pártot a József Attila telepen, és egy hónap alatt 150 fős lett a tagságunk.

– Szeretsz főzni?

– A férjem és a fiam gyakran mondják, hogy miattam nem fogynak le. Az ellenforradalom alatt 86 kilóról 66-ra fogytam, azóta vékony vagyok, pedig nagyon szeretek enni. Hatalmas mennyiségű gyümölcsöt eszem, még fűgét is termeszttek. Kedvencünk a pacalpörkölt és a töltött káposzta.

– A pártmunkán kívül mivel foglalkozol?

– Szeretem a történelmi tárgyú könyveket és Berkesi regényeit. Ma kezdtem el olvasni a Különös őszt. Visszaköszönnek benne az általam megtapasztalt élmé-

nyek. Az alakomra elsősorban a kutyám vigyáz. Ő a harmadik fajtisza korcs a családban. A pártmunka mindenképp meghatározó az életemben. Paulik Péter régióelnökkel kölcsönösen hajtjuk egymást. Ebben a pártban nem lehet unatkozni. És itt a sok fiatal... Most már ők vannak többen. ■

Tanuljunk dolgozni!

Fléger Tamás régióelnök új szintet vitt a 8-as régió, Kőbánya taggyűlésének életébe.

Úgy gondolta, hogy tapasztalatot kellene cserélni más régiókkal, arról, ki hogyan dolgozik, milyen tapasztalataik vannak, és amit a legfontosabbnak tartott: hogyan és milyen módszerekkel kapcsolódtak be a helyi közéletbe. A gondolatot tett követte, s a csepeli régió vezetőségének tagjaként, Csepel KB-megbízottjaként meghívtak következő taggyűlésükre.

Bemutattam a csepeliek mindennapos munkáját, elmondtam, hogyan szerveztünk aláírásgyűjtéseket, hogyan veszünk részt demonstrációkon, mit teszünk azért, hogy aktívan vegyünk részt a helyi közéletben. Természetesen mindennapi gondjainkról is szót váltottunk, hiszen hasonló feladatokat kell megoldaniuk, hasonló gondokkal kell megküzdeniük, mint nekünk Csepelen.

A régiók közötti együttműködés, a tapasztalatok közös elemzése nagyon fontos. A mostani közös együttgondolkodás segítheti munkánkat az előttünk álló feladatok megoldásánál. Amit elkezdtünk itt a tapasztalatcserével, azt tovább kell folytatni.

Fléger Tamás elindított egy új kezdeményezést Kőbányán, amit minden régiónak jó szívvel ajánlunk. Ez a lehetőség mindenki számára adott, csak élni kell vele!

Nagy János,
Csepel KB-megbízottja

IN MEMORIAM KELEMEN LAJOS

Súlyos veszteség érte a magyar kommunista- és munkásmozgalmat. Kelemen Lajos, aki több mint hat évtizede volt tagja a pártnak, élete 86. évében elhunyt. Életútja egygyé fonódott a dolgozó emberek, az igazságos – kizsákmányolástól mentes – társadalomért való harc ügyével.

Kelemen Lajos 1923-ban született Győr-szentivánban, háromgyermekes munkáscsaládban. Kora ifjúságának éveit Kőbányán töltötte. Lakatosmesterséget tanult, majd felszabadulását követően Pesterzsébeten dolgozott. Itt kapcsolódott be az ifjúmunkás mozgalomba, ahol az agitációs- és propagandamunka terén már a kezdetekben kitüntette magát. Az illegális kommunista pártba 1942-ben lépett be. Ez már önmagában is több mint bátor tett volt: a kor viszonyai között ugyanis politikai bűncselekménynek számított a kizsákmányoltak ügyéért való kiállítás, a kapitalizmus és a fasizmus elleni harc. Gyakorlati tettei közül kiemelkedik, hogy harcostársaival halált nem félve dolgozott azon, hogy megakadályozza a nyilasok gaztetteit, a gyárak kitelepítését illetve kirablását.

1945 után a kőbányai párt szervezetben, majd a központi pártapparátusban dolgozott. Folyamatosan képezte magát, tanulmányozta a marxizmus tudományos elméletét. Csakhamar vezető beosztásokat töltött be. Sosem feledte azonban indíttatásának társadalmi környezetét, a munkásokhoz mindig őszinte és mély kapcsolat fűzte.

Élete kockázatásával vett részt 1956-ban a budapesti párt ház védelmében. Az ellenforradalom utáni évtizedekben a Fővárosi Tanács elnökhelyetteseként szolgált a nép, a dolgozó emberek és a fővárosiak ügyét. Közel negyed évszázadot töltött el a felelősségteljes beosztásban. Jelentős szerepe volt abban, hogy az említett időszak Budapest épülésének és szépülésének időszakává lett, világvárosi rangjához méltóan fejlődött: több százezer állami bérlakásban

találhatott otthonára a becsületesen dolgozó budapesti ember, átadták az Erzsébet hidat, elkezdődött a Metró építése, újra indultak a Budapesti Nemzetközi Vásár rendezvénysorozatai, melyeknek egyik legfőbb pártfogója volt.

Nyugállományba vonulása után az aktív pihenést választotta: a lakóterületi párt szervezetek és a szakszervezetek munkájában vett részt. Az 1989-90-es évek sem regették meg az eszme és a mozgalom legyőzhetetlenségébe vetett hitét. Részt vett az MSZMP újjászervezésében. A párt II. kerületi szervezetének aktivistájaként, a pártközpontban működő párt szervezési munkabizottság tagjaként dolgozott. Ellenállt a 2006-os revizionista kísérletnek, a Magyar Kommunista Munkáspárt tagja maradt.

A ma és a jövő kommunistái megőrzik emlékezetét, hűek maradnak eszméihez, tetteihez, és a harcot, mely József Attila szavaival élve – mindaddig tart, amíg a kizsákmányolás – becsülettel tovább folytatják.

KOZÁK ANDRÁS

ÍRJA MEG A SZABADSÁGNAK!

AMIT A KISPEST ÚJSÁG NEM ÍRT MEG

A kerületi újság augusztus 15-i száma terjedelmes, fényképes cikkben tájékoztatott arról, hogy Városháza előtti tere felújítják. Már meg is kezdődtek a munkálatok. Lesz ott szökőkút, díszóra és minden, ami kell egy reprezentatív parkhoz.

Csak azt nem írta meg az újság, hogy ezen a téren a II. világháborúban a Kispest körzetében folyó harcok során elesett 38 szovjet katona van eltemetve. A háború után síremléket állítottak az elhunytak fölé, a katonák nevével, rendfokozatával, mint ahogy az illik elesett katonák esetében. 1956-ban a síremléket lerombolták. Az ellenforradalom utáni konszolidációt követően az emberi tisztességnek eleget téve hat, úgynevezett kőpárnát helyeztek el a holttestek felett, felvésva az elesettek névsorát. Ezen kívül a tér két pontján táblák jelezték, hogy a téren katonasírok vannak. A rendszerváltás zűrzavarában a Kispesten működő radikális SZDSZ aktivistái a figyelmet felhívó táblákat eltávolították, a kőpárnákat felszedték, és a Fiumei úti temető árkába dobták.

A helyhatósági választások után tartott első közmeghallgatáson kérdést tettek fel Dr. Lévai Leventének, az akkori polgármesternek, hogy mit szándékozik tenni az ott maradt holttestek-

kel? A válasz rendkívüli arroganciával az volt: „ott soha nem is voltak holttestek, egyébként is a feladat a szovjettelenítés.” Akkor ezt a helyi újság is megírta.

Most, hogy felújítják a tereket, a tisztességes kispesti polgárok reménykedhetnek abban, hogy a holtaknak kijáró kegyelettel és emlékezettel fog eljárni a kerület vezetése, és így megvédi a kispestiek becsületét.

SZENDERIK GYULA

60 ÉVES A SZOCIALISTA KOREA

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság az elmúlt héten ünnepelte fennállásának 60. évfordulóját. A Munkáspárt Elnöksége ebből az alkalomból baráti találkozót szervezett, amelyen részt vett Ham Son Hun, a KNDK magyarországi nagykövetségének ideiglenes ügyvivője és Ho Kwan Ho nagykövetségi tanácsos.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke köszöntőjében történelmi eseményként méltatta a KNDK megszületését. Kim Il Sung megalapította koreai földön az első szocialista államot. Történelmi tettet hajtott végre. Megkoronázta a koreai emberek sok évszázados álmát az önálló állami létezésről. Megteremtette a független szocialista Korea létezésének állami feltételeit. A döntés elősegítette a KNDK gazdaságának fejlődését, a honvédelem erősítését, a kultúra és a tudomány ápolását. A párt elnöke kiemelte, hogy a KNDK-ban a szocializmus és a nemzeti önállóság ügye összekötődött, és tartós, szilárd bázist biztosított a KNDK-nak, amelyet még az 1989-91. évi európai tőkés ellenforradalmak sem ingattak meg. A KNDK népe megbecsülte a szocialista építés során elért gazdasági, kulturális eredményeket. A Kim Jong Il vezette Koreai Munkáspárt

THÜRMER GYULA ÉS HAM SON HUN

irányításával ma is odaadóan védelmezi közös munkájuk vívmányait.

Ham Son Hun visszaemlékezett arra, hogy a koreai nép felszabadító háborújában magyar orvosok is segítettek a koreai népet, és hazánk részt vál-

alt a KNDK újjáépítésében. Köszönetet mondott a Munkáspárt mai szolidaritásáért is. ■

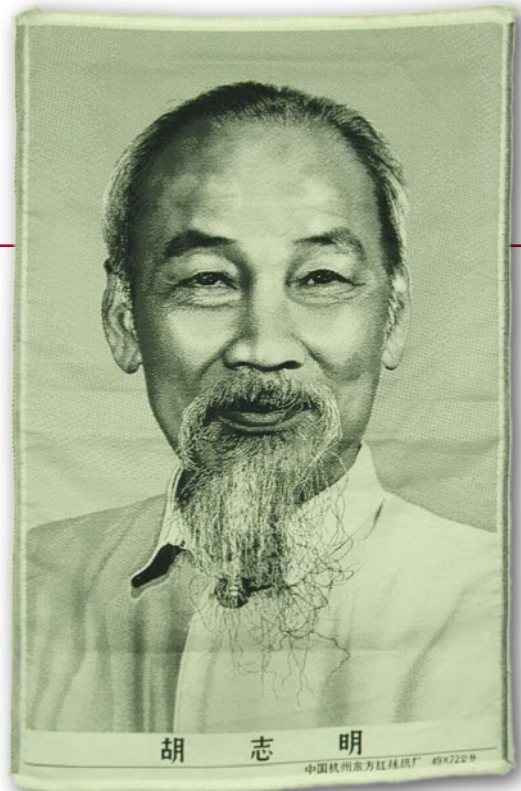
VIETNAM ÜNNEPÉN

Vietnam a héten ünnepelte nemzeti ünnepét. A vietnami nép 1945. szeptember 2-án vívta ki függetlenségét a japán hódítóktól. Az öröm nem sokáig tartott, mert hamarosan visszatértek a francia gyarmatosítók. Hosszú, gyötrelmes háború kezdődött. Vietnam életében összekapcsolódott a függetlenség és a szocializmus ügye. 1954-ben a franciákat is kiűzték, majd a 70-es években az amerikaiakat is.

A szocialista Vietnam megmaradt a szocialista úton akkor is, amikor a kelet-európai országokban megbuktatták a szocialista rendszereket. Az elmúlt évtizedben Vietnam is áttért az új gazdaságpolitika útjára, a gazdaságban bevezették

a tőkés piaci gazdálkodás számos elemét. A vietnami emberek ma még jobban élnek, mint valaha, nagy városok születnek a falvak helyén. Az új politika hátrányai is megmutatkoztak már. Nő a társadalmi differenciáció, megjelent és erősödik a vietnami tőkésosztály. Az új nemzedékekben, akik számára a nemzeti felszabadító háborúk már csak a történelemkönyvben léteznek, csökken a vonzalom a szocializmus iránt.

A nemzeti ünnepen Nguyen Quoc Dung nagykövet fogadást adott a Hadtörténelmi Múzeumban. A Munkáspártot Gilicze Attila, az Elnökség tagja és Balogh Attila KB-tag képviselte. ■

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

AZ ÚJ MÁRCIUSI FRONT SZÜLETÉSE

1988. szeptember 15-én jelenik meg az Új Márciusi Front felhívása a „társadalmi megújulás szellemi megalapozására”. Az elnevezés utalás a Márciusi Frontra, amelyben 1937-39 között népi írók, baloldali egyetemisták tömörültek az ország demokratikus átalakításáért és a dunai népek összefogásáért. Az Új Márciusi Front célja a magyar szocializmus megdöntése, a kapitalizmus bevezetése.

NYERS REZSŐ

A fő szervező az ekkor 65 éves Nyers Rezső. Nyers szociáldemokrata. 1968-ban az új gazdasági irányítás egyik meghatározó alakja. Az ilyen reformok lényege az, hogy a kapitalizmus módszereit en-

NYERS REZSŐ

gedik be a szocialista országokba. Lenin lehetségesnek tartotta őket, de csak kivételes esetekben és ideiglenes jelleggel. Az 1968-as reformot a nyugati tőkés világ lelkesen fogadta, míg a szocialista országok visszafogottan, sőt ellenségesen.

Rögtön megértjük az okokat, ha elolvassuk azt, amit Kornai János akadémikus, a rendszerváltás egyik teoretikusa írt a reform küldetéséről. „Rövid távon üdvös a reform minden olyan mozzanata, amely a kortárs nemzedékek életét akár csak egy kissé megkönnyíti: legalább valamelyest emeli sok ember életszínvonalát, növeli sok ember szabadságát és autonómiáját, ritkábbá teszi a megaláztatást, enyhíti a félelmet. Hosszú távon pedig a reform eróziót indít el a klasszikus szocialista rendszer alapjaiban, felbomlasztja annak hatalmi struktúráját, az eszmék és erkölcsök feletti uralmát. Ezzel előkészíti a talajt a valóságos rendszerváltásra.” Tetszik most már érteni?

Nyers később egy interjúban mondja: „Pozsgay Imre személyes kapcsolatot épített a lakitelekiekkel, én pedig egy bal-közép társulás, az Új Márciusi Front megalakításával próbálkoztam. Kádár János viszont egyikre sem volt kapható. Kétórás beszélgetésen igyekeztem rávenni egy széles körű politikai nyitásra. Hasztalan, mert akkor már a visszavonulásra készült.” Nyers hallgat arról, hogy Kádár 1985-88 között számos gondolatot fejt ki a szocializmus megújulására, és ehhez keresi a partnereket. Nyers ezekről tud. Ha akarna, Kádár és a szocializmus mellé állhatna. De nem akar.

A SZOCDEMEK KIVÁLNAK

Az Új Márciusi Front azt jelenti, hogy az MSZMP-ben működő szociáldemokraták felmondják az 1948-ban elfogadott és 1956-ban megerősített pártegyesülést a kommunistákkal. Nyers egy interjúban később elmondja, hogy „a kádári pártnak jelentős számban, becslésem szerint kétszázezren voltak szocdem indíttatású tagjai”. Hogy így volt-e, nem tudni, de tény, hogy a kádári időkben sok neves szociáldemokrata kap pozíciót. Marosán György 1962-ig Kádár helyettese, de alapvető kérdésekben szembe helyezkedik Kádárral, és távoznia kell. Bánatódás nem éri, idővel könyveit is kiadják. Sőt, fiát, dr. Marosán Györgyöt 1984-ben beveszik a pártközpont tudományos és kulturális osztályára. Még Kádár idején, 1988 elején a kormány sajtófőnöke lesz.

Schiffer Pál is szociáldemokrata, nem akármilyen tisztségeket kap: az MTI al-elnöke, az IBUSZ vezérigazgatója, majd több fontos helyen nagykövet. Fia, Schiffer János a mai MSZP politikusa, országgyűlési képviselő, egy ideig Budapest főpolgármester-helyettese.

Sarlós István a Politikai Bizottság tagja, egy időben a Fővárosi Tanács elnöke, ma azt mondanánk, főpolgármester. És folytathatnánk a sort.

MIT AKAR AZ ÚJ MÁRCIUSI FRONT?

Az Új Márciusi Front saját nyilvánosságot követel. Pár év múlva majd ezek az erők lesznek azok, akik a média nagy részét maguknak szerzik meg, s a sajtószabad-

ságból kizárják a Munkáspártot. Követelik a szocialista múlt újjáértékelését. Ez a kör azóta is a legerőteljesebben tagadja a Kádár-rendszer értékeit. 1956-ot, mint „a demokratikus szocializmus megteremtésére irányuló kísérletet” értékelik. Ez a felfogás válik később az MSZP uralkodó dogmájává, a Nagy Imre-kultusz alapjává.

„Jövönket a hatvanas évek progresszív törekvéseinek folytatására és kiteljesítésére szeretnénk alapozni” – hangoztatja a nyilatkozatuk. Ez hivatkozás az 1968-as reformra és azonosulás az 1968-as csehszlovákiai ellenforradalommal. „Újra kell gondolni a párt vezető szerepét, szükséges a vezetés megújulása és a társadalmi öntevékenység”. Ez az MSZMP vezetésének leváltását, a párt szétverését jelenti. Ez 1989 októberéig végbe is fog menni. A „jövőt a tulajdonformák sokféleségére épülő, államilag szabályozott piacgazdaság kialakításában látjuk.” Ez pedig a kapitalista piacgazdaság programja némi mázzal leöntve, hogy rögtön ne vegyük észre.

A szervezet elnöke Újhelyi Szilárd, aki ekkoriban már 73 éves. Az 1950-es években Nagy Imre támogatója. 1956 után sem nyomják el, vezető tisztségeket tölt be a kultúra irányításában, majd Magyarország UNESCO-nagykövete. A front titkára, Vitányi Iván akkor 63 éves. 1956-ban a Magyar Értelmiség Forradalmi Bizottságának tagja. 1956 után ugyan nem dolgozhat az állami apparátusban, de vezető újságíró lesz. 1980-tól az Országos Közművelődési Központ Művelődéskutató Intézetének vezetője. 1988-tól az MSZMP-t szétziláló reformkörök egyik szervezője. A rendszerváltás után az MSZP-ben tölt be vezető tisztségeket.

A szervezők között van a 71 éves Vársárhelyi Miklós újságíró, sajtótörténész, politikus. 1956-ban a Nagy Imre-kormány sajtófőnöke, öt év börtönbüntetésre ítélték. 1984-től a milliárdos Soros György személyes képviselője Magyarországon. A liberálisok emblematis alakja. Itt van Lengyel László közgazdász, publicista, 38 éves, az ELTE ÁJK Politikatudományi Intézetének egyetemi docense. A Kádár-rendszerben lesz a közgazdaság-tudomány kandidátusa. Gyurkó László író 58 éves, a Kádár-rendszer Kosuth-díjjal is elismert írója. Nemzedékek nőnek fel a Lenin, Október című könyvében, de ő ír először könyvet Kádárról is.

Említésre méltó Szűcs Jenő 60 éves, Állami Díjjal kitüntetett történész, egyetemi tanár, s természetesen Tardos Márton 60 éves közgazdász, címzetes egyetemi docens, a

Pénzügykutató Rt. elnök-vezérigazgatója, a Fekete Doboz videóinak első kiadója. 1988 őszén ő is részt vesz az SZDSZ alapításában. A szervezők közt van a 42 éves közgazdász, Bauer Tamás, a demokratikus ellenzék egyik szervezője, a 74 éves Nagy Tamás közgazdász is. Ma már kevesen tudják, hogy ő fordította le Marx Tőkét magyarra.

KOVÁCS LÁSZLÓ, GRÓSZ KÁROLY
ÉS NYERS REZSŐ AZ IDŐSEBB BUSHNAK
INTEZET (1989)

AZ MSZMP-VEZETÉS FELELŐSSÉGE

Az MSZMP vezetése 1988 tavaszán kezd foglalkozni az ügygel. Nyers februárban még nem akarja, hogy az ügy párttestület elé kerüljön. Ő tudja, hogy az akkori Központi Bizottságot még Kádár János válogatta össze, s itt aligha támogatnák a tervét. Az Új Márciusi Front létrehozása ugyanis a párt szempontjából nézve frakciózás, sőt árulás.

Nyersék látják a pártvezetés ingadozását. Tudják, hogy májusban pártértekezlet lesz, és nem Kádár lesz a főtítkárr. 1988. március 17-én már támadásba mennek át. Nyers átadja Berecz Jánosnak, a KB akkori titkárnak a szervezet memorandumát, és követeli, hogy a sajtó leközzölje. A Politikai Bizottság felszólítja Nyerest, hogy hagyja abba a tevékenységét. A pártvezetés azonban nem viszi döntésre a Központi Bizottság elé, csupán tájékoztatja a testületet az 1988. március 23-24-i ülésen. Berecz János levezető elnökként nem nyit vitát, azonnal szavaztat. A döntés egyhangú tudomásulvétel. Később Szakali József, a KB egyik tekintélyes tagja írásban teszi szóvá a párt-demokrácia ilyen megsértését.

1988 áprilisában a Politikai Bizottság úgy dönt, hogy Óvári Miklós, a PB tagja, Kádár megbízható embere, és Lukács János, a pártügyeket felügyelő KB-titkár beszéljen Marosán Györggyel és Nyers Rezsővel. Nyilvánvaló a tehetetlenség és az időhúzás. Mindenki tudja: amíg Kádár hatalmon van, az Új Márciusi Front nem jöhet létre, azaz a pártot nem lehet szétverni.

1988 májusában a pártértekezlet Kádár Jánost a párt elnökévé választja. Nincs tényleges hatalma. A hatalom az új főtítkárr, Grósz Károly kezében van. 1988 júniusában a pártvezetés már arról dönt, hogy párbeszédet kell folytatni az Új Márciusi Front létrehozásáról. 1988. szeptember 6-án a Politikai Bizottság tudomásul veszi, hogy megkezdték tevékenységüket.

1989 januárjában a Politikai Bizottság ismét foglalkozik az ügygel. Mindenki érzi, tudja, hogy az események kifolynak a párt ellenőrzése alól. Berecz előterjesztése alapján a vezetés dönt, hogy pártállásfoglalás kell. Nem túl nagy döntés, de legalább egy lehetőség. A pártvezetés azonban ezt az utolsó lehetőséget is elszalasztja. A rendszerváltók támadnak. A Központi Bizottság 1989. február 7-én ugyanakkor kimondja: „A Központi Bizottság egyetért az Új Márciusi Front javaslatának általános politikai céljával”. A vezetés józanabb tagjai még mindig abban bíznak, hogy az egész politikai reform időigényes, és majd csak elrendeződik. Ismét, immáron sokadikára elhangzik a felszólítás: az MSZMP legyen aktívabb! Az előterjesztést a KB illetékes osztályának azóta elfeledett vezetője, Andics Jenő írja alá, de Berecz János ellenjegyzi, azaz egyetért vele.

MIT „KÖSZÖNHETÜNK”

AZ ÚJ MÁRCIUSI FRONTNAK?

Az Új Márciusi Front legális keretet adott a kormányzó párton, az MSZMP-n belüli ellenforradalmi szervezkedéshez. Eből nő ki a reformkörü mozgalom. A szervezet fontos szerepet játszott a párttagság megtévesztésében. Ne feledjük! Nyers Rezső nevéhez egy pozitívként értékelt korszak, az 1968-as gazdasági reform kötődik. Az Új Márciusi Front révén intézményes kapcsolat jött létre az MSZMP-ből induló rendszerváltó erők és a liberális értelmiség között. Történelmi tény, hogy mindkét csoportban sok a zsidó. Az új szervezet képezte az utat az MSZP és az SZDSZ máig létező szimbiózisához.

Nyers 1989 májusában, Kádár lemondása után az MSZMP elnöke lesz. Aktívan fellép az egyre gyengébb marxista ellentámadások leszerelésére, a kádári MSZMP és a szocializmus maradványainak felszámolására. 1989 októberében az MSZP elnöke lesz. Hamarosan elsodorják és Horn Gyula lép a helyébe. Az MSZP a jelszavakon kívül semmit nem tart meg a baloldali szociáldemokrata értékekből, és a multinacionális tőkét kiszolgáló párttá lesz. ■

MEGHÍVÓ

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség szeretettel vár mindenkit az idén is megrendezésre kerülő Front Táborba.

A tábor időpontja: 2008. október 17-19.

Helyszín: Szolnok, Tiszaliget, volt KISZ-tábor.

Elhelyezés: 2 szobás, egyenként 3 ágyas apartmanokban, külön fürdő és mellékhelységgel.

Részvételi díj: 10 000 forint, mely tartalmazza a szállást és az ellátást (pénteken ebéd, vacsora, szombaton reggeli, ebéd, vacsora, és vasárnap reggeli és ebéd).

Amennyiben valakinek nem áll módjában a részvételi díjat kifizetni, támogatást igényelhet.

Ebben, és minden további kérdésben rendelkezésre áll Szabó Tamás Front-elnök az alábbi elérhetőségeken:

MSN/e-mail: dondoggy@freemail.hu

Tel: 06 30/630-7157

Mindenkit szeretettel várunk!

Balszemmel – új kötet

Megjelent Thürmer Gyula Balszemmel című sorozatának 3. kötete. Az új kötet ára 500 forint. Korlátozott példányban a három kötet is még megvásárolható a Baross utca 61-ben.

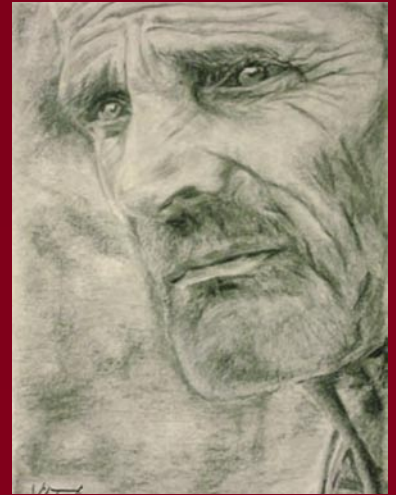

Keressd a Frontot!

Szabó Tamás országos elnök:
30/630-7157
Répási Zoltán budapesti elnök:
20/577-3034

MUNKÁSSORS

Eltagadnák, ha lehetne, de a szocializmus évszázados folklórja és kultúrája igen is létezik. Következő számainkban évtizedes-évszázados idézeteket közlünk kommentárral, melyek mindmáig megállják helyüket, tükrözik a kapitalista rendszerek tulajdonságainak változatlanóságát – s melyek tapasztalataiból mindannyian tanulhatunk.

Munkásköltészet

*Ez az ország boldog ország,
Párja nincs a kerek földön;
Sehol sincsen ennyi adó,
Sehol sincsen ennyi börtön.*

*Ez az ország boldog ország,
Majd belefül szíriájába,
S hogy van mégis, hogy a népe
Ráehült a puliszkára?*

*S elvándorol, szertezüllik
Ki németnek, ki oláhnak,
S bár azt mondják: van itt elég,
Tengeren túl kincset ásnak!*

(Népszava, 1881. jan. 9.)

Ennyi hát a kapitalizmus örökkön-örökké valósága. Csodás lehetőségekkel megáldott Magyarországonk 2008-ban annyi adófélét nyög, hogy azt felsorolni sem lehet. S miért alacsony a dolgozó bére? Mert minden egyes nekik adott forintért a vállalkozó még ugyanannyit befizet az államkasszába. Persze, hogy nem jut a szegénynek, sokszor még munka sem, mert a magyar vállalkozót nem támogatják, nem kap adókedvezményt: ritkaság, ha fenn tudja tartani magát. Bezzeg a multi! Milliárdokat kap, csak hogy az urak zsebébe is legyen mit juttatnia. Tele vannak a börtönök? Miért beszélhetünk már megint „megélhetési bűnözésről”? Mert nincsen munka, a segélyből nem él meg a család. Éhen halni senki nem hagyja a gyerekeit. A tyúklopásért, főleg, ha visszaeső vagy, komoly évek járnak rács mögött. Bezzeg elsikkasztott milliárdokért „háziőrizet” jár... S ma ismét örvendünk, ha barátunk, gyerekünk külföldön kap munkát. Mert ott lehet keresni, félretenni. Talán egyszer a spórolt pénzből hazajönnek, lesz mi-ből lakást venni, nem kell albérletben nyomorogni. A szocializmusban a lakást kiutalták! Ma, aki külföldre megy, csak ritkán annyira jól képzett, hogy korrekt körülmények között rendesen keressen. A babysitter házi cseléd, a hajón dolgozó még annál is rosszabb: élő pincér-robot, rabszolga. Csak úgy, mint a régi aranyásók, akik „kitántorogtak Amerikába”.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>